

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 stycznia 1923 r.

W sprawie uposażenia wojskowych zawodowych w stanie nieczynnym.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Zawodowy oficer przeniesiony w stan nieczynny na skutek udzielenia mu długoterminowego urlopu:

- a) przed przesłużeniem 15 lat w stanie czynnym nie otrzymuje żadnego uposażenia,
- b) po przesłużeniu w wojsku polskim 15 lat, otrzymuje przez pierwsze sześć miesięcy pełne uposażenie, przez resztę czasu pozostawania w stanie nieczynnym nie pobiera żadnego uposażenia.

§ 2. Szeregowy zawodowy, przeniesiony w stan nieczynny w końcowym okresie służby, na skutek udzielenia mu urlopu, celem odbycia kursu lub praktyki, potrzebnej do uzyskania stanowiska w służbie cywilnej państwowej lub prywatnej, otrzymuje uposażenie jak w stanie czynnym.

§ 3. Wojskowi zawodowi w stanie nieczynnym z powodu czasowej niezdolności do służby, stwierdzonej przez komisję superrewizyjną, otrzymują przez pierwsze pół roku przebywania w stanie nieczynnym pełne uposażenie, przez resztę czasu przebywania

w stanie nieczynnym — uposażenie w wysokości uposażenia emerytalnego, jakiego im się należało, gdyby ich niezdolność do służby była trwałą. Ci zaś, którymby prawo do uposażenia emerytalnego nie przysługiwało, otrzymują po upływie pół roku przebywania w stanie nieczynnym uposażenie w wysokości najniższego uposażenia emerytalnego.

Wojskowi zawodowi w stanie nieczynnym z powodu czasowej niezdolności do służby, stwierdzonej przez komisję superrewizyjną przy współudziale delegata Ministerstwa Skarbu, których niezdolność do służby powstała z przyczyn związanych ze służbą wojskową, otrzymują przez cały czas pozostawania w stanie nieczynnym pełne uposażenie.

§ 4. Wojskowi zawodowi w stanie nieczynnym z powodu zredukowania etatów, otrzymują pełne uposażenie w ciągu lat 3, o ile zaś nadal pozostają z powyższej przyczyny w stanie nieczynnym nie otrzymują żadnego uposażenia.

§ 5. Do szeregowych zawodowych, przeniesionych ze stanu nieczynnego do rezerwy, mają zastosowanie postanowienia art. 48 i 49 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699).

§ 6. Postanowienia art. 53 i 54 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) odnoszą się do wojskowych zawodowych, pozostających w stanie nieczynnym, o ile pobierają uposażenie w całości lub części.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*